Soms, nou ja, best wel vaak eigenlijk, gebeuren er dingen waarvan je denkt ***waarom***?!

Als je er dan midden in zit, is het lastig om om-te-denken, maar toch, het lijkt wel of het dus zo moet zijn. Daar ik door de covid-19 crisis nu grondig de Herziene Richtlijn Scheiding en problemen van jeugdigen van 16 maart 2020, kon doornemen, bijvoorbeeld.

Dat ik er daarna wakker van lag, was minder leuk. Dit zouden alle ouders moeten weten! Waardoor ouders zelf betere en verstandigere keuzes kunnen maken, want eenmaal in het web van de instanties, raakt de ouder de regie kwijt. Van hun beleid wordt bepaald geen geheim gemaakt.

En ook al wordt onderkend dat de jeugdprofessional niet goed geschoold is, toch mag deze jeugdprofessional iedereen in jouw omgeving gaan bevragen en dat gaat ver! Ook mogen deze jeugdprofessionals, volgens deze richtlijn dan, zich bemoeien met de omgangsregeling en deze zelfs veranderen, stopzetten als de ouders in conflict zijn.

Dachten wij dat er op 10 november 2017 eindelijk was afgerekend met de Koninklijke weg, was **Ed Spruijt nu eindelijk ontmaskerd, krijgt juist deze man weer prominente invloed.** Hoe kan dat?

Hoe kan het zijn dat de aangedragen wetenschappelijke kennis genegeerd is? Dat de juiste wetenschappers niet bevraagd zijn? Hoe is het mogelijk dat niemand in de keten zich geroepen voelt om vragen te stellen bij deze richtlijnen? Beseft men dan niet wat de verstrekkende gevolgen kunnen zijn?

Het verbaast ons ook dat het ministerie van JenV geen vragen stelt over het juridische aspect. **Mogen jeugdbeschermers wel levensbepalende beslissingen nemen?**

Hoe kan het zijn dat dit gebeurt? Dat niemand ingrijpt?

En toen kwam ik al lezend in het boek van Rutger Bregman, ‘De meeste mensen deugen’, uit op hoofdstuk 11; **Hoe macht corrumpeert.**

Ah, dit moet dus zo zijn!

Het zijn namelijk maar een paar mensen op bepaalde posities die oplossingen met betrekking tot ouderverstoting bewust tegen houden. We zeggen wel eens gekscherend dat wij foto’s op de wand zouden moeten plakken en dan de lijntjes trekken om de onderlinge verbondenheid inzichtelijk te maken.

Wat wij ons als burgers, ouders en kinderen behoren te realiseren is dat wij natuurlijk met veel meer zijn! Achter elk kind zitten hele families die onterecht uitgebannen worden. Iedereen kent wel iemand die.

Ouders moeten weten dat zij niet de enigen zijn en ook dat zij zelf verantwoordelijk zijn voor de mensen die ze toelaten in hun leven.

Hoe dringen wij tot de macht door, hoe krijgen we het voor elkaar dat er een positieve verandering komt?

Het is wetenschappelijk aangetoond dat machtige mensen minder ‘verbonden’ zijn met hun medemens. Van daaruit is het dus makkelijker om ons op afstand te kapittelen. Wij ‘raken’ hen niet…. Machtige mensen gedragen zich alsof ze hersenletsel hebben opgelopen.

Dan bestaat er ook nog zo iets als de **machtsparadox;** eenmaal aan de top kunnen aardige mensen veranderen in despoten; het is hen naar het hoofd gestegen. Dat machthebbers schaamteloos zijn, blijkt wel uit de gehele gang van zaken rondom deze Herziene richtlijn.

In de natuur worden egoïsten uiteindelijk buitengesloten. Uiteindelijk, maar dat gaat niet vanzelf. Bewust van hetgeen wij nu weten zal de verandering geforceerd moeten worden door de ouders zelf. Door niet mee te gaan in de waanzin die de machthebbers ons willen opleggen.Door 'mens' te worden in de ogen van deze machthebbers. Door hen te dwingen om jou te willen zien, horen. Door deze machthebbers vragen te stellen, of zij zich willen verplaatsen in onze situatie; Stelt u eens zich voor dat…. Hoe zou u dat dan ervaren?!

Treed naar buiten, wees de schaamte voorbij, iedereen kent wel iemand die.

Als er nu niet kordaat wordt ingegrepen en gevolg wordt gegeven aan position paper 5, dan is het einde zoek.

Als een ouder geen gevaar vormt voor het kind, is er geen reden om deze ouder geen 50% parallel ouderschap toe te kennen en uiteraard gezamenlijk gezag. Als ons niet-meer-dan-faire-ouderschapsplan bekrachtigd wordt in een beschikking, dat van waarde is doordat naar beide ouders toe een boete beding wordt opgelegd, wat omgezet kan worden in lijfsdwang en inzet van de politie, mocht een van beide ouders toch de omgang blijven frustreren. DAN volgt er die rust waar blijkbaar de gehele jeugdbeschermingsketen zo'n groot belang aan hecht.

Verantwoorde ouders en hun achterban uitbannen, gewoon omdat het kan, geeft juist geen rust en dat zou nu toch wel bekend moeten zijn.

Annemarie van Mackelenbergh

Voorzitter

Stichting Écht Scheiden Zonder Schade

E:avmackelenbergh@herkenouderverstoting.nl

T: +31 6 37169408

Annemarie van Mackelenbergh

W: www.herkenouderverstoting.nl

ÉSZS
St. Écht Scheiden Zonder Schade

Volg ons: Facebook | Twitter | Instagram | YouTube | LinkedIn